

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15641/2558

บริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด โจทก์ บริษัทส่งเสริมบริการ (เรือขาว) จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1273/3, ป.พ.พ. มาตรา 1273/4,

พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2551 มาตรา 19, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 14, ป.พ.พ. มาตรา 1249, ป.พ.พ. มาตรา 1251, ป.พ.พ. มาตรา 1236

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1273/3 และ 1273/4 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2551 มาตรา 19 และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2551 บัญญัติให้บริษัทนั้นสิ้นสภาพนิติบุคคลตั้งแต่วันที่นายทะเบียนชื้อบริษัทออกเสียจากทะเบียน และบริษัทที่ถูกชื้อจะกลับคืนสู่ทะเบียนมีฐานะนิติบุคคลอีกครั้งเมื่อศาลสั่งให้ชื้อบริษัทกลับคืนเข้าสู่ทะเบียน เมื่อปรากฏว่าในวันที่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นคดีล้มละลายนี้ (วันที่ 15 สิงหาคม 2554) ศาลจังหวัดนครสวรรค์ยังมีคำสั่งให้ชื้อจำเลยที่ 1 และที่ 2 กลับคืนเข้าสู่ทะเบียน ขณะฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 จำเลยจึงไม่มีฐานะนิติบุคคลที่โจทก์ฟ้องได้ แม้ต่อมาศาลจังหวัดนครสวรรค์มีคำสั่งให้ชื้อจำเลยที่ 1 และที่ 2 กลับคืนเข้าสู่ทะเบียน เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2554 และตามมาตรา 1273/4 กำหนดให้ถือว่าบริษัทนั้นยังคงอยู่ตลอดมาเสมือนมิได้มีการชื้อออกเลย ก็เป็นเพียงการรับรองสภาพนิติบุคคลภายหลังศาลมีคำสั่งเท่านั้น ทำให้โจทก์ซึ่งไม่มีอำนาจฟ้องมาตั้งแต่ต้นกลับกลายเป็นมีอำนาจฟ้องไปไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสี่เด็ดขาดและพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย จำเลยที่ 3 ให้การขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ 4 ไม่ยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณา ศาลล้มละลายกลางตรวจสำนวนแล้ว ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 ถูกชื้อออกจากทะเบียน จึงสิ้นสภาพบุคคลตั้งแต่นั้น จึงมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 และให้จำหน่ายคดีของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ออกจากสารบบความ โจทก์ยื่นคำแถลงโต้แย้งคำสั่ง ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยที่ 3 และที่ 4 เด็ดขาดตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 14 และให้จำเลยที่ 3 และที่ 4 ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยหักจากกองทรัพย์สินของจำเลยที่ 3 และที่ 4 เฉพาะค่าทนายความให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดตามที่เห็นสมควร โจทก์อุทธรณ์คำสั่งจำหน่ายคดีจำเลยที่ 1 และที่ 2 ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า แม้ขณะโจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 นายทะเบียนจะได้ชื้อจำเลยที่ 1 และที่ 2 ออกจากทะเบียนแล้วก็ตาม แต่เมื่อยังไม่มี การชำระบัญชีของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้เสร็จสิ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1249 และ 1251 ดังนั้น จึงมิใช่เป็นการเลิกบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1236 สถานะนิติบุคคลของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ยังไม่สิ้นสุดลง ศาลล้มละลายกลางต้องรับฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 นั้น เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1273/3 และ 1273/4 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 18) พ.ศ.2551 มาตรา 19 และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2551 บัญญัติให้บริษัทนั้นสิ้นสภาพนิติบุคคลตั้งเมื่อ

นายทะเบียนชื้อบริษัทออกเสียจากทะเบียนและบริษัทที่ถูกชื้อจะกลับคืนสู่ทะเบียนมีฐานะนิติบุคคลอีกครั้ง เมื่อศาลสั่งให้ชื้อบริษัทกลับคืนเข้าสู่ทะเบียน เมื่อปรากฏว่าในวันที่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นคดีล้มละลายนี้ (วันที่ 15 สิงหาคม 2554) ศาลจังหวัดนครสวรรค์ยังมิได้มีคำสั่งให้ชื้อจำเลยที่ 1 และที่ 2 กลับคืนเข้าสู่ทะเบียน ขณะฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 จำเลยจึงไม่มีฐานะนิติบุคคลที่โจทก์จะฟ้องได้ แต่ต่อมาภายหลังศาลจังหวัดนครสวรรค์มีคำสั่งให้ชื้อจำเลยที่ 1 และที่ 2 กลับคืนเข้าสู่ทะเบียนเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2554 และตามมาตรา 1273/4 กำหนดให้ถือว่าบริษัทนั้นยังคงอยู่ตลอดมาเสมือนมิได้มีการชื้อออกเลย ก็เป็นเพียงการรับรองสภาพนิติบุคคลภายหลังศาลมีคำสั่งเท่านั้น หากทำให้โจทก์ซึ่งไม่มีอำนาจฟ้องมาตั้งแต่ต้นกลับกลายเป็นมีอำนาจฟ้องไปไม่ ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 และที่ 2 และให้จำหน่ายคดีสำหรับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ออกจากสารบบความนั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

ตั้งใจ ศาสตราจารย์ · ทศนีย์ จันสัจจัย ธรรมเกณท์ · จินดา ปัทมะโชติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/15641/2558>